

*tanítványának közvetlen vezetése alatt népünk a soha nem remélt föl-
emelkedés útján halad előre a szocializmus felé.*

Ágoston György

ERTSEFY PÉTER

Az Ő nevével

Mikor a rablóhadak élén Kolcsak
És Denyikin meg Wrangel menetelt,
Hogy Lenin népének szívét kioltásák,
A hordák ellen fegyvert ki emelt?
Már tizennyolcban, amikor tizennégy
Telhetetlen, moló vérese vágott
Az ifjú testbe, s a lét és a nemlét
Dőlt el akkor, győztesen ki állt ott?

Ki vigyázott Lenin örökére,
A dicső harcban megszült holnapokra,
Hogy a föld, amit a hősök vére
Öntözött, ne legyen a tőke pokla?
Ki adta a Tervet a hazának,
A boldog munka és a béke tervét,
Melyből bőség és szabadság támadt,
S ki gyomlálta a népek drága kertjét?

Mikor a dühödt, kefebajszú rém,
A trösztök s bankok hűséges lakája
Sebet ütött a szovjet föld szívéen,
Kinek hallgattak érhangú szavára?
Ki hirdette: nincs elveszve semmi,
Hogy győzni kell e népnek mindenáron,
Hogy harc árán tud csak megszületni
A szabadság szerte a világon?

S mikor a sötétség lassan fölszakadt,
Melyik városból tört elő a fény,
Honnan futottak a teuton hadak,
S mért örvöngött a kefebajszú rém?
Miért kel'tett a náci fenevadnak
Saját vackában elpusztulnia,
Szolgáorban miért nem maradhat
Szabad népeknek egyetlen fia?

Ki tanítja, hogy ahol pénz esörög
És arany fénylik, ott rabság a munka,
Hogy a hódító wallstreeti körök
Fasiszta jármot raknának nyakunkba?

Kitől tanultuk, hogy élni mi jó,
S ki tanította megvetni a halált,
Ki áll ma élén nyolcszázmillió
Szabad népnek, hogy megvédje majd magát?

Az Ő nevére zúgnak mind a gépek!
Sztálin neve e drága, büszke név.
Sztálin nevével zengő lesz az ének,
Költők szívében Ő a tiszta hév.
A harcizajban neve biztos zálog,
Mely ott csillog a győztes fegyveren;
Es csendesülnek Tőle óceánok,
Hogy szava a Föld békéje legyen.

Munkáskaróknak milliója lendül
És millió kar egy ütemre jár.
Nincsen határ, országokon keresztül
A népé lesz a föld, a gép, a gyár.
És mások lettünk mi, kik régen voltunk,
Az Ő nevéből más lett a világ.
Sztálin elvtárs! Tudjuk, mi a dolgunk,
Mi többen vagyunk... s számíthat reánk.

DÉR ENDRE

Tőled örök a kékvirág

Hogyha utad erre vezet,
nézd meg, milyen kedves a táj,
a föld, az ég Csaba felett!
Mozdulatlan bárányfelhők
csillognak az örök napba,
fölfeszül az égi bolt
mozdulatlan, kék alakja.
„Csodamesszi“ itt a jelszó,
„csodamesszi“ s a „csodarég“ ...
Mozdulatlan virágkehely
Csaba felett a tünde ég...

Nem így a föld! Új arcot öli:
már a sárból — kőművesek
keze nyomán — kivetkezett.
Erdőnyi gyár pöfög ma már.
Nap-nap után új fal ragyog.
Határtalan boldog napok!
Friss gyárfalon — „békebástyán“ —
munkát vezet vidám bátyám...
Odébb ácsok lécelgetnek.

Tágranyitott szemmel nézi
egy pöttömnyi csizmás gyermek-
parasztoknak otthon készül,
— s még mielőtt meglep a hó,
téesszéne — fiaztató...

Hány a percent, ács elvtársak?
— Szahajéék a brigádban
százhetvenet is kivágnak!
S új fogással kétszáz is lesz:
Sztálin elvtárs soká éljen!

Éljen soká Jóreményünk!
Drága Napunk, lángolj nekünk!
Ha hó hull is, örök neved
nyarat ragyog — vig életet!
Tőled örök a kékvirág,
a tünde bolt Csaba felett:
— sosem szántja füst az eget,
ha keményen küzdünk érte,
örök lesz a munkás béke!